

בש"פ 187/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
בש"פ 187/22

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
באר שבע בתיק עמ"ת 62556-12-21 שניתנה ביום
2.1.2022 על ידי כבוד השופט עמית כהן

בשם המבקש: עו"ד יאיר בן שטרית

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט ע' כהן) בעמ"ת 62556-12-21 מיום 2.1.2022, בגדרה נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום באשקלון (כב' השופטת מ' חלפון-נזריאן) במ"ת 1314-09-21 מיום 28.12.2021, שהורתה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים.

1. נגד המבקש, יליד 1992, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של מעשה מגונה בקטינה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 והפרת צו פיקוח לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן ובהתאמה: הצו-חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין). בתמצית, לפי המתואר בכתב האישום, המבקש עצר את רכבו ליד תחנת אוטובוס שבה שהתה לבדה קטינה ילידת 2005 (להלן: המתלוננת), והמתלוננת ביקשה לנסוע עמו כברת דרך מסוימת עד לצומת ממנו תוכל לקחת אוטובוס לעיר מגוריה. במהלך הנסיעה, המבקש נגע במתלוננת מספר פעמים מעל הבגדים; הציע לה לבוא עמה לצימר שם תרקוד עבורו והוא יגע בה; חזר על הצעתו זו ואף הציע למתלוננת כסף אם תיעתר להצעה; שכנע אותה לנסוע עמו לתחנת דלק; הציע לקחת אותה לביתה; ומשסירבה המתלוננת וביקשה לצאת מהרכב, ביקש שתחכה ברכב ותחבק אותו לפני שתצא. המתלוננת חיבקה את המבקש והוא חיבק אותה ואף נישק אותה בפיה, נגע בגבה וניסה להכניס את ידיו מתחת לחולצתה. המבקש יצא אחר המתלוננת מהרכב וניסה לשכנעה שיסיע אותה לביתה, המתלוננת סירבה ורצה לתחנת אוטובוס קרובה שבה שהו

עמוד 1

אנשים נוספים. את כל אלה ביצע לכאורה המבקש כשעמד נגדו צו האוסר עליו לשהות ולהתחבר לקטינות.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום התבקש מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים. התקיימו מספר דיונים והוגשו תסקירי שירות מבחן בהם נבחנה האפשרות לשלב את המבקש בהוסטל לעברייני מין ולהורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. בית משפט השלום מצא כי קיימות ראיות לכאורה להרשעת המבקש במוחס לו וכי המבקש הסכים לקיומן של הראיות; כי עברו הפלילי ונסיבות ביצוע העבירה מלמדים על מסוכנות גבוהה; וכי בהתחשב בהמלצת שירות המבחן, אין מנוס מלעצור את המבקש מאחורי סורג ובריח עד לתום ההליכים המשפטיים.

ערר שהגיש המבקש על החלטה זו נדחה בהחלטתו של בית המשפט המחוזי מיום 2.1.2022, במסגרתה נקבע כי המבקש הוא עבריין מין סדרתי, ולנוכח התרשמותו השלילית של שירות המבחן, לא ניתן לסמוך על המבקש ולהורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני.

3. על כך נסבה הבקשה שלפניי, שבה טען המבקש כי על בית משפט זה לתת רשות לערור, לדון בעניינו משיקולי צדק ולהתחשב בכך שבתקופת מעצרו נולדה בתו הבכורה של המבקש שהוא טרם זכה לראותה. עוד נטען, בין היתר, כי עניינו של המבקש מעלה שאלות משפטיות המצדיקות את התייחסותו של בית משפט זה, למשל בנושא "חזקת המסוכנות" בעבירות מסוג עוון ואופן סתירתה.

עוד טען המבקש כי לא ניתן משקל לכך ששירות המבחן סבר שיש במעצר בפיקוח אלקטרוני כדי להעמיד בפני המבקש גבול ברור והרתעתי; כי היה על בית משפט השלום לעיין בעדותה של המתלוננת בהליך העיקרי, ויש בעדותה כדי להחליש את הראיות נגדו; כי העדים העיקריים בתיק מסרו את עדויותיהם ואין חשש לשיבוש הליכי משפט; הוריו של המבקש נמצאו מפקחים שניתן לתת בהם אמון והם מוכנים לעזוב את עבודתם ולפקח על המבקש באופן צמוד; ובמקרים חמורים יותר מעניינו של המבקש נמצא לשחרר נאשמים ולא להותירם במעצר מאחורי סורג ובריח. עוד נטען כי המבקש ביצע לכאורה את העבירות לאחר תקופה ארוכה שבה מילא אחר תנאי הצו שהוטל עליו וכי נעצר רק כחודש וחצי לאחר האירוע מושא כתב האישום, מה שמעיד על כך שאין חשש לשיבוש הליכים או למסוכנות במהלך מעצר בפיקוח אלקטרוני. בשל כל האמור, עותר המבקש כי בית משפט זה יתן רשות ערר ויורה על שחרורו בתנאים שימצא לנכון.

4. דין הבקשה להידחות אף ללא צורך בתגובה.

כפי שהובהר בפסיקה פעמים רבות, ההלכה היא כי רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים המעוררים שאלה משפטיות בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית (ראו בש"פ 3173/21 נג'אר נ' מדינת ישראל, פסקה 7 והאסמכתאות הנזכרות שם(9.5.2021)). חרף טענותיו של המבקש, לא מצאתי כי עניינו נמנה על המקרים האמורים.

די בכך כדי לדחות את הבקשה. למעלה מן הצורך אציין כי המבקש לא נרתע מביצוע העבירות המיוחסות לו שעה שעומד נגדו צו פיקוח לפי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, ומסוכנותו הגבוהה נקבעה בין היתר בהתחשב בעברו הפלילי והתרשמותו השלילית של שירות המבחן, שלא בא בהמלצה לשחררו. בשים לב לכל אלה, הקביעה כי אין מקום להורות על שחרורו של המבקש בתנאים או על מעצרו בפיקוח אלקטרוני אינה מגלה כל עילה להתערבותו של בית משפט זה.

5. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט' בשבט התשפ"ב (11.1.2022).

שׁוֹפֵט
